

[Ministeren for kulturelle anliggender]

sker der jo det – den indstilling har samtlige de finansministre, jeg kender, haft – at de overskud, man laver, går tilbage i kassen, og ligegyldigt om man sælger alle de plakater, alle de kataloger, der ligger, ja, så er der ikke penge til at lave nye, når man har succes. Hvis der kommer 50.000 på Hirschsprung på 3 uger i stedet for 5.000 på et helt år, så bliver rengøringsudgifterne anderledes i forbindelse med en sådan udstilling. Der er et principielt spørgsmål i det, som vi engang bør drøfte, for der er noget urimeligt i, at disse overskud ikke kan bruges – ikke til profit eller sådan noget, men til almindelige materialer eller andre aktiviteter i fremtiden. Det spørgsmål kunne der være en idé i at tage op på de forskellige kulturområder.

Jeg skal kun sige til fru Gertrud Stjernholm Nielsen, at vi har jo diskuteret dette med moms på kultur tit. Det kunne give mange penge. Der har altid været en meget stærk modstand. Jeg ved, at man inden for EF har forskellige regler om dette, man kan aftrappe moms på de forskellige områder, men vi har altså ment, at det ikke er rigtigt. Det har konsekvenser også i forhold til f. eks. moms på fødevarer og andre mere almindelige ting i dagligdagen. Det er en lang og stor diskussion.

Jeg kan sige, at teaterskolen netop ved et aktstykke har fået bevilget ½ mill. kr. ekstra i 1979 for at imødekomme det behov, de har derude.

Jeg skal sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at man skal jo være lidt forsigtig med statistik. Hvad er det, vi taler om? Det er rigtigt, at der ikke har været nogen større udsving i procenten siden 1972. Men skal man så ikke også tage decentraliseringen – at amter og kommuner har påtaget sig meget større forpligtelser – med ind i det? Og skal man ikke, når man foretager procentregningen, også sige, hvor udvidelserne er sket, i socialministerium, arbejdsministerium, undervisningsministerium og en række andre steder? Tallet bliver ikke helt så nøjagtige, hvis man regner det ud på den måde.

Man kan diskutere, om midlerne bruges rigtigt. Jeg skal ikke sige, at der ikke er kommet et kommercialiseret teater gennem billetkøbsordningerne. Jeg minder om, at vi stadig væk har en produktionsstøtte til disse forskellige ting. Det mener jeg er væsentligt. Det er lidt farligt og lidt selvmodsigende af

hr. Bernhard Baunsgaard at sige, at vi kan støtte disse ting, men ikke disse ting, for så kommer vi jo igen ind på, at vi skal blande os i, hvilket repertoire de forskellige skal have, og så nærmer vi os alligevel det, at der ikke er frihed på de forskellige områder. Det synes jeg er væsentligt også at få med.

Men jeg siger ikke, at der ikke skal ske ændringer og ikke kan ske ændringer. Jeg har bebudet en revision af teaterloven, og jeg synes, det ville være meget væsentligt, hvis man bl. a. i forbindelse med den kunne diskutere disse ting og også, om den billetkøbsordning, der findes i dag, er den rigtige. Det, der er det afgørende og har været det – husk på, den har ikke virket så forfærdelig længe – er, at nu har vi set den fungere, og man kan ikke, før den har haft en indkørsperiode, forlange, at vi skal revidere den. Nu ved vi, den fungerer, og så kan det være rimeligt at se, om der er noget, der skal ændres. Det kan da godt være, at der er det.

Så var hr. Bernhard Baunsgaard jo ude med sin kæphest: de mange råd. Jeg vil nu sige, at jeg ved – og det er på et tidspunkt, hvor hr. Bernhard Baunsgaard ikke har siddet i radiatorådet, for de er blevet oprettet, efter at hr. Bernhard Baunsgaard forlod det – at radiatorådet har været vældig glad for de amtsprogramudvalg og den efterkritik og for at høre, hvad der er sket ude omkring i landet, i stedet for bare at sidde i Rosenørns Allé eller i Gyngemosen og skulle bestemme det selv. Det synes jeg er væsentligt.

Men jeg vil gerne give hr. Bernhard Baunsgaard ret i én ting: at de ikke fik den placering, som jeg syntes om. Jeg havde tænkt mig at give dem en større placering, end de fik i forbindelse med den radiolov, vi vedtog i 1973. Det fik jeg ikke lejlighed til at gøre, men hr. Bernhard Baunsgaard ved lige så godt som jeg, at der sidste år blev fremsat et radiolovforslag, at vi i øjeblikket har et udvalg siddende vedrørende regionalradiatorådene, og at jeg udtrykkeligt understregede, at de skulle have en anden placering, end de havde haft tidligere. Det synes jeg er væsentligt at få med.

Jeg har svaret hr. Chr. Christensen, og så mangler jeg kun at sige til hr. Waldorff, at det ikke er helt rigtigt at sige, at der ikke er sket noget i disse år. Der er sket meget. Væner ændrer sig imidlertid ikke fra dag til dag. Vi kan se, at det er et stadig bredere publi-